

ZPRAVODAJ VELKÉ NĚMČICE

Číslo: 4
Ročník: XLIX
Duben 2025

Co pro Čechy znamenají Velikonoce?

Velikonoce jsou pro většinu lidí v Česku spojené s dodržováním tradic. Silnější vztah k velikonočním tradicím mají ženy a starší lidé, vlažnější naopak muži a mladí lidé do 29 let. Pro tři ze čtyř lidí patří k oslavě Velikonoc pečení velikonočního beránka nebo mazance, barvení vajec i pletení pomlázky. 7 z 10 Čechů tyto svátky zároveň vnímá jako příležitost k návštěvě příbuzných a více než polovina na Velikonoce sbírá vrbové kočky. Přestože lidé Velikonoce nevnímají v první řadě jako křesťanské svátky, často si uvědomují křesťanský původ řady dodržovaných tradic. Vyplývá to z reprezentativního průzkumu, který pro katolickou církev zpracovala v roce 2022 agentura IBRS.

Nejvíce lidí (61 %) správně odpovědělo, že Velikonoční neděle je slavností zmrtnýchvstání Ježíše Krista a téměř stejný počet (57 %) správně odpověděl, že postní doba je 40 dní trvající období přípravy na Velikonoce. Polovina respondentů přitom správně určila i to, že začíná Popeleční středou, a podobný počet lidí věděl, že velikonoční vejce symbolizuje nový život a vítězství života nad smrtí.

Nižší povědomí mají Češi naopak o tom, co symbolizuje velikonoční beránek. Že jde o oběť Ježíše Krista pro spásu světa, ví 44 % lidí. Vůbec nejnížší povědomí mají lidé o symbolech

a tradicích, které se přímo pojí s návštěvou kostela. Například název Bílé soboty, který odkazuje na bílé ošacení těch, kteří jsou o Velikonocích pokřtěni, správně určila třetina lidí, stejně jako význam velikonoční svíce (paškálu). Pouze čtvrtina lidí věděla, co znamenají ohně, které během Bílé soboty hoří před kostely (světlo, které přemáhá temnotu, a blížící se zmrtnýchvstání Krista).

Samotnou návštěvu kostela plánuje o Velikonocích 22 % lidí, což je čtyřikrát více než pravidelná účast na nedělních bohoslužbách. Přesto je to o polovinu lidí méně než kolik jich navštěvuje kostely na Vánoce. Z křesťanského pohledu jsou přitom Velikonoce svátkem větším a významnějším než Vánoce.

Požehnané a pokojné Velikonoce Vám přeje P. Petr Havlát.

Osmdesát let – výročí osvobození naší obce

Letos 18. dubna si připomeneme 80. výročí osvobození obce od německé okupace a 8. května ukončení II. světové války.

Nabízíme našim občanům tři vzpomínky na tuto dobu:

1. Úryvek z obecní kroniky zaznamenaný p. Aloisem Melichárkem (bývalý kronikář)
2. Úryvek od p. Jaroslava Viktorina z čp. 18 (již zemřelého občana)

3. Úryvek od p. Františka Války čp. 421

ad 1) Němčická Kalvárie – z obecní kroniky

Před němčickou školou v parčíku postavila v roce 1946 obec Velké Němčice a rodina justifikovaného nadporučíka Josefa Mrkvici dva pomníky. Prostý mramorový bílý jehlanec na kamenném podstavci s ještě prostším nápisem.

Druhý pomník černý s podobiznou popraveného zdejšího rodáka nadporučíka dělostřelectva Josefa Mrkvici.

V těchto dobách prožily totiž Velké Němčice, obec na úpatí Chřibů, opravdovou kalvárii. Polozničená, s těžkými ztrátami na lidech postižená obec, v níž příbuzní vybudovali pomník vděčnosti bojovníkům, kteří v jejích úzkých ulicích a na městečku vybojovali nejen cestu k Brnu, ale i přispěli k osvobození.

Před městečkem, u hřbitova a na Lánech až po Rybník, za prvními domy na Zahrádkách vyznačili němečtí generálové dvojitou čáru smrti. V místech, kde poctiví a pracovití němečtí občané žili svůj prostý život, určili němečtí vojevůdci linii boje do posledního muže: „Kampf bis zum letzten Mann!“ A obec vyznačili jako „letzte Naturfestung von Brunn.“

Nejtěžší kalibry děl a nejtěžší tanky, divize esesáků, elitní trupy ženistů se stáhly k Velkým Němčicím, v nichž se bojovalo o Brno. Celé čtyři dny byla

obec v sovětské palbě. Třikrát se přiblížili Rusové k obci, třikrát byli zapuzeni. Při hlavním útoku nasadili Rusové 10 tanků, 9 jich zůstalo ve hvězdicovité soustavě s vypálenými očouzenými věžemi. 48 ruských tankistů, chrabrých bojovníků uhořelo. Požáry, bomby, kanonáda, zmatek a spoušť, sutiny domů a hromady padlých. Boj ve Velkých Němčicích byl z nejkrvavějších, jaké jsme na Moravě zažili.

Teprve dokonalé obklíčení a čtvrtý útok Rusů obrátil Němce na útěk k Zelenáku, Moutnicím a Měnínu.

Němčice krvácely za Brno, to si dnes všichni uvědomujeme. 160 domů bylo ohněm zničeno, mnoho stodol rozbito a vypáleno, byli mrtví i ranění mezi občany, i děti jsou v seznamu válečných obětí. Obec vítala zrození svobody v mrákotách.

U pomníku padlých u kostela pohřbili jsme 48 uhořelých tankistů. U školy v parku jsme pohřbili 163 zemřelých vojáků v lazaretech německých. Tyto byly na faře, v zámku, na radnici a v obou národních školách. Operační sál byl na četnické stanici v domě č. 96. Padlé jsme vozili z pole a pochovávali na hřbitově.

U škol v parku, kde hrdinové dočasně odpočívali, stojí dnes dva pomníky, aby všichni, kdož projdou kolem, si uvědomili cenu svobody.

Velké Němčice ji znají dobře. Pro ně tyto památníky znamenají více než pouhý akt vděčnosti. Den 18. duben, kdy z obce definitivně byli vypuzeni Němci, sňal z nás bídu a všechny hrůzy války, která se u nás na „dlouhých“ pár dní (od 14. dubna do 18. dubna 1945) zastavila. Nezapomenou na ten den jako nezapomenou na své osvoboditele.

Pomníky před původní poštou (dnes v parku) tvoří přirozenou protiváhu ukřižovaného v scénérii školního portálu, jsou symbolem lásky nejčistší: lásky vytrysklé z vděčnosti k oběti, jejímiž svědky byli muži, ženy a děti za dnů válečných, ti kdož viděli Rudoarmějce bojovat, umírat a vítězit.

ad 2) Výpis z paměti napsané p. Jaroslavem Viktorinem

Redakčně upraveno pro potřeby zpravodaje

Bylo úterý večer, za chvíli se stmívalo a my jsme slyšeli do sklepa, jak do našeho dvora vezou dělo a druhé stálo u Rezlového (dnes dům p. Novotného). Německý velitel běhal celý upocený a určený od jednoho děla k druhému a nesrozumitelně německy křičel. Tato děla byla připravena ke střelbě na ruské pozice. A pak pro nás přišla ta nejhroznější chvílka v této válce, neboť Rusové spustili kanonádu na německé pozice a my jsme se báli, že to bude náš konec. Kolem se všechno třáslo. Z klenutí sklepa se sypala hlína a světlo zhaslo. Z kostela se sypala křídlice a padaly cihly. Dům pana Straky (dnes dům p. Ladislava Klimuse) dostal zásah přímo do štítu. Střecha se sesypala i s komínem. Všichni jsme se strachem modlili. Chtěli jsme se zachránit útekem do bezpečnějšího sklepa pod zámek, ale útek v takové situaci nebyl možný. Slyšeli jsme praskot ohně, řinčení skel a později jsme se dozvěděli, že hoří dům p. Jana Ruizla a hospodářské budovy u Fleišingerů. Do rána se kanonáda uklidnila. Ze sklepního okna vidíme nějaké jiné vojáky. Snad to nejsou Rusové? Skutečně jsou to Rusi. Všichni vybíháme ze sklepa a vítáme je. Bylo 6,30 hod. - středa ráno. Se slzami v očích jsme je přivítali a nabízeli jim k jídlu to nejlepší, co jsme měli.

Teprve teď je čas se rozhlédnout po návsi a vidíme tu hrůzu, která zde zůstala. U Fleišingerového leží mrtvý kuň, tam zase mrtvý voják a všechno ještě hoří. Elektrické dráty jsou zpřetrhány a co neshořelo, je rozbito. Na tyto hrůzy války se nedá zapomenout.

Později 5. května máme velkou radost. Po dlouhé době slyšíme zvonit poledne. Lidé jsou překvapeni, jak se mohl kostelník do rozbité věže dostat. Hlas těchto zvonů v nás vyvolal pocity blížícího se míru. Znějící zvony nám

tyto pocity za tři dny potvrdily. Nastal skutečný mír.

ad 3) Vzpomínky p. Války jako devítiletého chlapce

Vše začalo v neděli odpoledne 15. dubna útokem ruských tanků a rojnic vojáků podporovaných ruskými letadly směřující přes polní trať Roviny a Delbruny na obec Křepice. Tuto válečnou akci sledovali někteří němečtí občané z ul. Na Kopečku, kde nyní stojí dům p. Marie Rýlichové. Náhle se dvě letadla odpojila a zaútočila na německá auta ukrytá v naší obci v zahradách na Luži. Při tomto nečekaném náletu zahynuli naši občané pan Slavík a Urbánek, kteří byli zasaženi při útěku do krytu. Při tomto náletu nešťastně zahynula také dcera manželů Loskotových v úkrytu v ulici U Rybníka. I já s maminkou jsme zažili velký pocit strachu, když jsme se utíkali schovat. Ze střech domů, které stály Na Kopečku (dnes dům p. Nevěděla), se na nás sypala rozstřílená křídlice. K večeru začal útok Rusů na německé pozice v naší obci. Tento útok byl Němci odražen. Následně začaly až v noci dělostřelecké souboje obou stran. Byla to hrůza. Byli jsme schovaní ve sklepě naproti domu, kde bydlel pan Jankrle starší. Byla to strašná kanonáda. Není možné zapomenout na ten ohlušující praskot granátů a dopadajících bomb.

Tato hrůza trvala s přestávkami až do středy rána, kdy kolem 7. hodiny přišli Rusové do sklepa a my jsme byli osvobozeni. Dospělí je radostně vítali a hned jim podávali jídlo a víno. Vše odmítli a něco hovořili. Později mě maminka vysvětlila, že to byli mohamedáni a ti nemohou nic přijmout. Ještě ten den odvedli Rusové tatínka a všechny muže na práci k opravě vyhozených mostů přes řeku a potok u hřbitova. Maminka s námi dětmi zůstala sama, a proto nás ze strachu odvedla do sklepa k sestře v Křepické ulici. Cestou jsme šli hořícími ulicemi, neboť válka ještě zdaleka nekončila, bojovalo se ještě v ulicích k Nosislavi. V paměti mě

zůstala jedna hrůzostrašná událost, kdy v jednom domě se skryli němečtí vojáci a Rusové je objevili. Vhodili do domu zápalnou municí a v momentě byl dům v plamenech i s vojáky. Na Němčice, co si pamatuji, byl žalostný pohled. Celé ulice vyhořelé a některé domy rozbořené.

V našem domě, na dědečkově straně, spával ruský důstojník a ten nás jednou v noci vzbudil a křičel: „Vajná končilas, mi pobědili“ a v tu chvíli se venku na oslavu míru strhla velká střelba. Nastal mír – křehký mír a lidé byli šťastni.

Naši hrdinové

Věra Mrkvicová

18. dubna si připomeneme 80 roků od osvobození Velkých Němčic Rudou armádou od nadvlády fašistického Německa. A všichni, kteří se o to zasloužili, byli hrdinové. Na jejich památku jsou v parku u školy dva památníky. Ten první je památník vojáků, kteří padli při osvobozování naší obce a ten druhý byl postaven na památku Josefa Mrkvici, který se aktivně podílel v odboji. Byl vězněn a popraven. Je náš hrdina.

Druhý hrdina, o kterém jsme se dozvěděli mnohem později, byl náš obvodní lékař pan doktor Medek. Člověk milý, přívětivý, který se snažil každému pomoci. Žil a pracoval ve Velkých Němčicích od konce války až do své smrti. O tom, proč je v mých očích hrdina, vám chci přiblížit.

Jednou v létě jsme s našimi dětmi jeli z výletu a stavili jsme se v restauraci v jedné vesnici za Brnem. Číšník, který nás obsluhoval, se nás zeptal odkud jsme. Po zjištění, že z Velkých Němčic, nám začal vyprávět příběh lékaře Medka, který za války žil v této vesnici, a který zde ke konci války léčil a pečoval o raněného partyzána. Bylo to

hodně riskantní, protože za tuhle pomoc ho mohl postihnout trest smrti. Lidé, kteří věděli o jeho činnosti, ho neudali. Po válce se pan doktor odtud odstěhoval do Velkých Němčic. Moc nás tento příběh dojal. Po návratu z výletu jsme s panem doktorem hovořili. Byl velmi překvapený, když jsme mu vyzradili jeho příběh a se slzami v očích nám pověděl, že o tom nikdy nikomu neřekl. Takže i pan doktor Medek je naším hrdinou. Nikdy nezapomeneme, protože náš život, který jsme doposud prožívali v míru, byl i jejich zásluha.

Čest jejich památce.

Na jaře, na jaře, čáp jede v kočáře...,

Jaroslava Šopfová, učitelka

Březen to je nejen měsíc jara, ale také knihy a vody.

V měsíci březnu jsme společně s dětmi malovali a tvořili různými technikami jarní sluníčka, květinčky a zvířátka. Všechny tyto krásné jarní výrobky zdobí naši školku a my z toho máme náramnou radost. Dne 20.3.2025 dopoledne jsme navštívili místní knihovnu, abychom si přečetli, povyprávěli a půjčili si knihy s jarní tematikou. Těšili jsme se na paní knihovnici Evu Strouhalovou, která nám vždy ochotně věnuje čas. Seznámila děti, jak jsou knihy zařazovány, uspořádány a jak s knihami správně zacházet. Připravila si pro nás jarní příběh, který dětem přečetla k projektu „Celé Česko čte dětem.“ Následně měly děti dostatek prostoru a času na výběr a prohlížení knih a různých časopisů.

Následující den jsme se vypravili na delší vycházku do přírody k řece Svratce, kde jsme pozorovali přírodu, naslouchali zvuky ptáků a

pozorovali na poli zajíce. Jako každým rokem jsme vyháněli Morenu ze vsi a zároveň jsme všichni přivítali dlouho očekávané jaro.

Rádi bychom poděkovali maminkám ze třídy Medvídků paní Evě Janíčkové a Kláře Šťastné za výrobu Moreny, kterou jsme do řeky hodili a rozloučili se se zimou „zimo, zimo táhni pryč nebo na tě vezmu bič...“

V dubnu nás čeká zápis dětí s povinnou předškolní docházkou do základní školy, a proto jsme se domluvili s učitelkou ze ZŠ Sabínou Bulovou, aby se s našimi předškoláky přišla seznámit a podívat se, jak pracují, co všechno už umí a zvládají. Měli jsme tak možnost vysvětlit si, co od nás škola očekává, předali si informace o dětech, které MŠ doporučuje do PPP na posouzení školní zralosti, řešili problematiku dnešních dětí (špatná výslovnost, sociální nezralost, nesoustředěnost a na co se ještě zaměřit).

A co děti ještě čeká?

„Keramika“- Projektový den (práce se samotvrdnoucí keramickou hmotou)

Cílem projektu bude rozvoj jemné motoriky, která je pro děti velmi důležitá. Děti si v průběhu kurzu vyzkouší a osvojí základní techniky a principy práce s keramickou hlinou a speciálními barvami. Po výpalu v keramické peci si výrobky namalují glazurami, engobami, či efektovémi barvami. Svoje výrobky si následně odnesou domů.

V naší „Sluníčkové školce“ nám není lhostejné prostředí, ve kterém žijeme, proto jsme se rozhodli v pátek 28. 3. 2025 uklidit vše, co do přírody nepatří. Vybavíme se úklidovými pomůckami (gumové rukavice, igelitové pytle na odpad). Naší trasou úklidu bude okolí hřiště a břeh řeky Svratky. Vše zbytečné,

co do přírody nepatří, posbíráme a odneseme do sběrného dvora.

Poslední březnový den navštíví naši předškoláci svoje kamarády v 1. třídě ZŠ a seznámí se s novým prostředím. Naše mateřská škola se také zaměřuje a podporuje dostatečný pohyb nejen ve třídách, ale i při pobytu venku na zahradě v odpoledních hodinách. Učíme děti vnímat pohyb jako přirozenou a zábavnou činnost dne, neboť společná aktivita vytváří pozitivní atmosféru a posiluje tak, kladné vztahy mezi dětmi.

Přejeme všem krásné jarní dny

Náš biskup Vojtěch slaví 35 let svěcení

Pavel Nečas, člen farní rady

V pondělí 31. března uplynulo 35 let od biskupského svěcení emeritního biskupa naší diecéze Mons. Vojtěcha Cikrleho. Biskup Vojtěch vystudoval Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích, kněžské svěcení přijal v roce 1976 v brněnské katedrále. Jako duchovní působil například v

Jaroměřicích nad Rokytnou, Slavkově u Brna nebo ve Velkých Němčicích. V osmdesátých letech vykonával funkci prefekta a později rektora litoměřického kněžského semináře. 14. února 1990 byl jmenován biskupem brněnské diecéze (po osmnácti letech uprázdněného stolce). 31. března téhož roku přijal z rukou olomouckého arcibiskupa Františka Vaňáka biskupské svěcení.

Diecézi vedl více než tři desetiletí, během nichž vysvětil 252 kněží, ale byl také spolusvětitelem

současného biskupa Pavla Konzubla nebo vídeňského arcibiskupa Christopha kardinála Schönborna. V roce 2009 přivítal biskup Cikrle v Brně Svatého otce Benedikta XVI., prvního papeže, který navštívil brněnskou diecézi od jejího založení v roce 1777. Jako emeritní biskup byl Vojtěch Cikrle 30. června 2022 jmenován biskupským vikářem pro duchovní život kněží a jáhnů v brněnské diecézi. Při České biskupské konferenci je členem

Komise pro kněžstvo a členem Liturgické komise.

V naší obci působil Vojtěch Cikrle jako mladý kněz v letech 1980 až 1982. Ihned po svém příchodu si získal sympatie našich farníků, zvláště pak byl oblíben mezi dětmi a mládeží, se kterou chodíval hrát volejbal nebo si s ní zazpíval při kytáře. Ne tak oblíben

už byl u vedení tehdejšího národního výboru, složenému ze členů KSČ, kterému byl trnem v oku. Když totiž jednou přijel na návštěvu okresní tajemník KSČ a z okna národního výboru viděl, jak

po ulici kráčí mladý muž s kytarou a kolem něj plno dětí a mládeže, pochválil našeho činnovníka slovy: "Vidím, soudruhu, že tu máte na obci velice šikovného pionýrského vedoucího, a jak ta mládež za ním s nadšením jde! Okolní obce by si z vás měly vzít příklad." Načež mu náš činnovník zklamaně odpověděl: "Ale to není pionýrský vedoucí, soudruhu, to je místní farář."

31. března se v katedrále sv. Petra a Pavla na Petrově konala

u příležitosti výročí 35 let biskupského svěcení slavnostní děkovná mše svatá. Naši farníci na ni jeli, aby biskupu Vojtěchovi za jeho věrnou službu předali symbolických 35 litrů vína ze známého místního vinařství. Biskup Vojtěch by nás měl navštívit ve Velkých Němčicích v neděli 5. října, kdy v našem kostele sv. Václava a Víta bude probíhat slavnost biřmování.

Mateřská škola Velké Němčice, okr. Břeclav, příspěvková organizace

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V MATEŘSKÉ ŠKOLE

ÚTERÝ 6. 5. 2025 (V DEN ZÁPISU)

OD 8:00 – DO 12:30

- VÁŽENÍ RODIČE, ZVEME VÁS DO NAŠÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY VELKÉ NĚMČICE.
- NABÍDKA DNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ VÁM UMOŽNÍ SEZNÁMIT SE S FUNGOVÁNÍM A PROSTŘEDÍM MATEŘSKÉ ŠKOLY.
- BUDETE MÍT PŘÍLEŽITOST PODÍVAT SE JAK TO U NÁS CHODÍ V JEDNOTLIVÝCH TŘÍDÁCH.

MOC SE NA VÁS A VAŠE DĚTI TĚŠÍME
KOLEKTIV UČITELEK A ZAMĚSTNANCŮ MATEŘSKÉ ŠKOLY

UPOZORNĚNÍ NA PLATBU MÍSTNÍCH POPLATKŮ

Poplatky za svoz komunálního odpadu a psa se vybírají do 31. května 2025. Poplatek za svoz odpadu je 700 Kč za osobu/rok. Poplatek za psa je 100 Kč, za druhého a každého dalšího je 150 Kč/rok.

Poplatky je možné uhradit na úřadu městyse nebo na účet městyse. Bankovní spojení KB Hustopeče č. účtu: 5423651/0100, var. symbol - číslo popisné.

Sbor dobrovolných hasičů Velké Němčice

pořádá v sobotu 12. 4. 2025 od 9:00 hodin tradiční sběr železného šrotu. Staré železo připravte před rodinný dům. S vynesem železa rádi pomůžeme.

Uklidme Česko

Uklidme
Velké Němčice

12. dubna 2025

Na úklid zvou
Mimi & Liza

Sejdeme se v 9 hodin
na parkovišti před kostelem

Pytle a rukavice zajištěny,
nezapomeňte na pevnou obuv a
reflexní oděv!

p. Nápravník
774 420 772

www.UklidmeCesko.cz

Partneři akce

STŘÍBNÝ CERTIFIKÁT
v kategorii
Ekologická obec

udělujeme obci

Velké Němčice

19.03.2025
V Praze, dne

Mgr. Jan Vrba

Noc sklepů 2025 Velké Němčice

Udělejte si výlet na Jižní Moravu
a pojděte s námi putovat ze sklípku do sklípku!

OTEVŘENÉ SKLEPY Velké Němčice sobota 26. dubna 2025

Čeká na vás:

- ~ volná degustace vína přímo od vinaře
- ~ večerní posezení u cimbálové muziky
- ~ procházka malebnou vesničkou a srdeční domorodci!

Více informací naleznete na www.sklepyvelkenemcice.cz

Mateřská škola Velké Němčice, okr. Břeclav, příspěvková organizace
se sídlem: Školní 550,691 63 Velké Němčice

Zápis dětí do mateřské školy Velké Němčice na školní rok 2025/2026

(§ 34 ods.2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů).

úterý 6. 5. 2025 od 8:00 – do 12:30 (v kanceláři ředitelky školy)

Potřebné dokumenty:

1. Žádost k přijímacímu řízení (možnost vyzvednutí v mateřské škole nebo stáhnout na našich webových stránkách)
2. Evidenční list (možnost vyzvednutí v mateřské škole nebo stáhnout na našich webových stránkách)
3. Občanský průkaz
4. Rodný list dítěte
5. Očkovací průkaz
6. Soudní rozhodnutí o svěřeni dítěte do péče (matky, otce, střídavá péče, pěstounská péče apod.)
7. Pokud mají rodiče zájem umístit dítě do mateřské školy se speciálními vzdělávacími potřebami, dodají k žádosti i doporučení a vyšetření ze SPC nebo PPP.

Podrobné informace k přijímacímu řízení do mateřské školy (podmínky přijímání dětí, kritéria, povinné předškolní vzdělávání, způsob vyhodnocení, jsou zveřejněny na web. stránkách www.msvlkenemcice.cz

V případě dotazů kontaktujte:

Šedová Táňa, ředitelka školy

tel: 519 417 225, 723 080 766 / e-mail: msvelkenemcice@email.cz

Šedová Táňa
ředitelka mateřské školy